

The Holy See

Poruka pape Benedikta XVI. za Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2008.

13. siječnja 2008.

Mladi selioci

Draga braćo i sestre!

Tema Svjetskog dana selilaca i izbjeglica ove godine na poseban način poziva na razmišljanje o mladim seliocima. Često o njima slušamo u vijestima. Današnji globalizacijski procesi kojima je zahvaćen veliki dio svijeta za sobom povlače pojavu seljenja ljudi, koja sili i mnoge mlade ljude da napuštaju vlastitu zemlju i ivo daleko od svojih obitelji i svoje domovine. Posljedica je toga da iz mnogih zemalja odlazi mlade natprosječnih intelektualnih sposobnosti, dok su u zemljama koje primaju selioce na snazi propisi koji oteavaju njihovo stvarno uključivanje u društveni ivot. I seljavanje uzima sve više maha i njime je obuhvaćen sve veći broj osoba iz svih društvenih slojeva. S pravom stoga javne ustanove, humanitarne udruge kao i Katolička Crkva ulau velike napore da se izađe ususret tim ljudima u nevolji.

Kada je riječ o mladim seliocima osobito teak problem predstavlja takozvana "dvostruka pripadnost": s jedne strane, oni ivo osjećaju potrebu da ne izgube kulturu iz koje su ponikli, a, s druge, u njima se javlja razumljiva elja da postanu sastavni dio društva u koje su primljeni, a da to ipak za sobom ne donese potpunu asimilaciju i samim tim gubitak tradicije svojih predaka. Među tim mladima ima i djevojaka, koje lakše postaju rtve izrabljivanja, moralnih ucjena pa čak i svakovrsnih zloupotreba. Što tek reći o napuštenim adolescentima i maloljetnicima, toj posebno rizičnoj kategoriji među traiteljima azila? Ti mladići i djevojke često završavaju na ulici prepušteni samima sebi i postaju plijen nemilosrdnih izrabljivača, koji ih, nerijetko, pretvaraju u objekte tjelesnog, moralnog i spolnog nasilja.

Ako se zatim malo poblie pogleda na svijet prisilnih selilaca, a tu mislimo na izbjeglice, prognanike

i rtve trgovine ljudima, tu se naalost susreće i mnoge djece i adolescenata. Kada govorimo o tome, nikoga ne smiju ostaviti ravnodušnim potresne slike velikih izbjegličkih i prognaničkih logora koji postoje u različitim dijelovima svijeta. Kako ne misliti na to da su i ti maleni došli na svijet, kao i svi drugi, s opravdanim tenjama za sretnim ivotom? Kako, istodobno, ne podsjetiti da su djetinjstvo i mladost razdoblja od temeljne vanosti za razvoj muškarca i ene i zahtijevaju stabilnost, ozbiljnost i sigurnost? Ta djeca i mladi jedino što su iskusili jesu "logori" u kojima moraju boraviti, gdje ive u izolaciji, daleko od stambenih naselja i lišeni mogućnosti pohađanja redovne nastave. Pa kako onda mogu s nadom gledati u budućnost? Premda je istina da se za njih čini mnogo, potrebno je ipak uložiti truda da im se još više pomogne putem stvaranja prikladnih prihvatilišnih i obrazovnih struktura.

Upravo u tome smislu postavlja se pitanje: kako odgovoriti na iščekivanja mladih selilaca? Što učiniti da im se izađe ususret? Potrebno se, bez sumnje, ponajprije uzdati u potporu obitelji i škole. Koliko su, međutim, samo sloene situacije i kako su brojne teškoće s kojima se ti mladi ljudi susreću u svojim obiteljskim i školskim sredinama! U obiteljima, da pođemo od nje, nestalo je one tradicionalne podjele uloga koja je postojala u zemlji iz koje su došli te često dolazi do sukoba između roditelja koji su ostali duboko ukorijenjeni u svojoj kulturi i djece koja su se brzo akulturirala u nove društvene sredine. Ne treba podcjenjivati ni teškoće s kojima se mladi susreću pri uključivanju u obrazovni sustav koji je na snazi u zemljama koje su ih primile. U samom bi se školskom sustavu stoga trebalo voditi računa o toj njihovoj situaciji. U njemu bi za doseljeničku djecu trebali biti predviđeni takvi obrazovni programi koji će i biti primjereni njihovim potrebama i pomoći njihovoj integraciji u novu sredinu. Bit će također vano stvarati u predavaonicama ozračje poštivanja i dijaloga među svim učenicima, na temelju onih sveopćih načelâ i vrijednosti koje su zajedničke svim kulturama. Zalaganje svih – profesorâ, obiteljâ i studenata – bez sumnje će pridonijeti i pomoći mladim seliocima da se što je bolje moguće uhvate u koštac s izazovom integracije i pruiti im mogućnost da steknu sve ono što moe koristiti njihovoj ljudskoj, kulturnoj i stručnoj naobrazbi. To još više vrijedi za mlade izbjeglice za koje će se morati pripremiti prikladni programi, kako na polju obrazovanja tako i rada, putem kojih će se zajamčiti njihova opća izobrazba i pruiti im se neophodne temelje za pravilno uključivanje u novo društvo, kulturu i svijet rada.

Crkva s osobitom pozornošću promatra svijet selilaca i trai od onih koji su u zemlji iz koje su došli primili kršćansku naobrazbu da učine sve da ta baština vjere i evanđeoskih vrijednosti donese plod na način da prua dosljedno svjedočanstvo u različitim ivotnim sredinama. Upravo u tome smislu pozivam crkvene zajednice u koje selioci dolaze da sa simpatijom prihvaćaju mlade i najmlađe s njihovim roditeljima, trudeći se razumjeti sve nedaće kroz koje su prošli i pomaući im uključiti se u novu sredinu. Postoji među seliocima, kao što sam pisao u svojoj prošlogodišnjoj poruci, skupina kojoj valja posvetiti posebnu pozornost, a riječ je o studentima iz drugih zemalja koji se zbog svog studija nalaze daleko od vlastitog doma. Njihov broj stalno raste: ta mlade iziskuje posebnu pastoralnu skrb, jer to nisu samo studenti, poput ostalih, već i privremeni doseljenici. Oni se često osjećaju osamljenima, pod pritiskom studiranja a katkad i u materijalnoj

stisci. Crkva, u svojoj majčinskoj brizi, na njih gleda s ljubavlju i nastoji provesti u djelo posebne pastoralne i socijalne poduhvate, u kojima se vodi računa o velikim resursima koje predstavljaju ti mladi ljudi. Treba im pomoći da se otvore dinamizmu interkulturalnosti, te da se obogaćuju u doticaju s drugim studentima koji pripadaju drugim kulturama i religijama. Za mlade kršćane to iskustvo studija i obrazovanja moe biti korisno za dozrijevanje njihove vjere te im biti poticaj da se otvore onoj univerzalnosti koja je konstitutivna sastavnica Katoličke Crkve.

Dragi mladi selioci, pripremite se zajedno sa svojim vršnjacima izgraditi pravednije i bratskije društvo, savjesno i ozbiljno izvršavajući svoje dunosti prema svojim obiteljima i dravi. Poštujte zakone i ne dopustite da vas ikada ponesu mrnja i nasilje. Trudite se, radije, biti već sada protagonisti svijeta u kojem će vladati razumijevanje i solidarnost, pravednost i mir. Od vas mladi vjernici, osobito, traim da iskoristite svoje vrijeme studija da napredujete u ljubavi i spoznanju Kristovu. Isus eli da mu budete pravi prijatelji i zato je nuno da trajno njegujete duboki odnos s njim u molitvi i poslušnom slušanju njegove Riječi. On eli da mu budete svjedoci i zato je nuno da se trudite hrabro ivjeti evanđelje prevodeći ga u konkretne geste ljubavi prema Bogu i velikodušnog sluenja braći. Crkva treba i vas i računa na vašu potporu. Vi moete ostvariti ulogu u sadašnjoj evangelizaciji. Dolazeći iz različitih kultura, ali svi povezani pripadnošću jedinoj Crkvi Kristovoj, moete pokazati da je evanđelje ivo i prikladno za svaku situaciju; to je stara a opet uvijek nova poruka; ono je Riječ nade i spasenja za ljude svih rasa i kulture, svih uzrasta i svih doba.

Mariji, Majci čitavoga čovječanstva, i Josipu, njezinom prečistom zaručniku, koji su zajedno s Isusom proivjeli iskustvo progonstva u Egipat, povjeravam svakog od vas, vaše obitelj, sve one koji su na ovaj ili onaj način zaokupljeni velikim svijetom vas mladih selilaca, dragovoljce i pastoralne djelatnike koji vam spremno pomau i pruaju vam prijateljsku potporu. Neka Gospodin bude uvijek uz vas i vaše obitelji, kako biste zajedno mogli prevladati materijalne i duhovne prepreke i teškoće na koje nailazite na svom putu. Te elje pratim posebnim apostolskim blagoslovom koji zazivam nad svakog od vas i nad osobe koje su vam drage.

Iz Vatikana, 18. listopada 2007.

Benedikt XVI.